

[Askjær Jørgensen]

forøgelse af arbejdspladserne, socialdemokratiet her står model til. Det er en direkte nedgøring af de små virksomheder i ungskovene, det radikale parti, kristeligt folkeparti, og hvem der kunne finde på at støtte dette, går med til. Jeg synes, at det er en god illustration af, hvor uansvarligt man handler.

Jeg kan blot henvise til, at vi tidligere har sagt, hvordan det vil gå. Jeg skal understrege, at vi også, når vi om et halvt år eller om 3 måneder skal til at behandle nye lovforslag fra industriministeren om ny gældssanering for Stålvalseværket, igen må sige, at det er forkert at gøre det.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti havde helst set, at staten i denne sag havde optrådt efter de groveste kapitalistiske spilleregler, nemlig havde erkendt, at der her er tale om en virksomhed, som principielt er sund, men som er i vanskeligheder på grund af for stor en gældsbyrde. Så plejer man at gøre det, at man lader virksomheden gå i betalingsstandsning, man lader virksomheden fortsætte og derefter, efter en konkurs, overgå til nye ejer. Det havde det været rimeligt at gøre også i denne sag, og den nye ejer måtte selvfølgelig gerne være staten. Det har regeringen ikke villet; den har foretrukket en løsning, hvorved virksomheden forbliver på private hænder, hvor de private aktionærer og kreditorerne beholder størstedelen af deres penge, og hvor staten betaler størstedelen af omkostningerne ved omlægningen.

Vi har erkendt, at det næppe er muligt ved en folketingsbeslutning at tvinge regeringen til at bære sig fornuftigt ad i denne sag. Vi har derfor valgt at stille ændringsforslag om den næstbedste løsning, nemlig at det statslige indskud bliver aktiekapital, og at staten benytter denne indflydelse til at virkeliggøre de tanker om medarbejderindflydelse, som socialdemokraterne plejer at flage med ved festlige lejligheder, men aldrig gør noget ved, når de har en chance for virkelig at gøre det.

Jeg skal hermed anbefale vores ændringsforslag til tingets velvillige behandling. Det borgerlige ændringsforslag afviser vi naturligvis.

Waldorff (VS):

Ved førstebehandlingen sagde jeg noget om, at Det Danske Stålvalseværk må konkurrere med stålværker i udlandet, som jeg sagde var under meget høj indflydelse af de enkelte stater. Det var en underdrivelse, kan man sige. Man kan egentlig med god ret sige, at hele stålindustrien i EF er kontrolleret af de forskellige stater, i særlig grad i England og Irland, hvor der er tale om en hundrede procent statsejet stålindustri, men også i Belgien, Frankrig og Italien. Selv i Tyskland, hvor staten kun kontrollerer 13 pct., er der tale om en ret vidtgående styring – eller skal vi sige subsidiering? – af stålindustrien igennem renteordninger og andre former for subsidiering.

Det siger noget om, hvad det er for et perspektiv, man slås i, hvad det er for nogle ting, man er oppe imod, når den danske stat for tredje gang og sikkert snart for fjerde gang og femte gang skal pumpe millioner af kroner i Det Danske Stålvalseværk uden samtidig at have nogen sikkerhed for, at der eksisterer et naturligt marked, at der er tale om en afsætningssikret produktion, og uden at staten kan sikre sig imod, at aktionærerne i Det Danske Stålvalseværk i sidste ende får hele udbyttet af de penge, skatteyderne har skudt ind i tidens løb.

Jeg mener ikke, at SFs ændringsforslag kan bruges til ret meget i denne forbindelse, og jeg ved sådan set ikke, hvorfor det er blevet stillet. Det er en genganger, fra sidste gang vi behandlede Stålvalseværket, hvor SF jo i øvrigt erklærede, at det i hvert fald var sidste gang, de ville gå med til disse statslige indskud i værket. Den eneste konsekvens, jeg kan se af dette, er, at man i endnu højere grad end tidligere får gjort de ansatte på Stålvalseværket medansvarlige for, hvordan værket fungerer.

Jeg sagde ved første behandling, at vi ikke er imod at overveje en statsovertagelse af Stålvalseværket, men det forudsætter, at man har sikkerhed for produktionen og sikkerhed for afsætningen. Det betyder også, at man må gå ind i en diskussion om, hvorvidt man skal acceptere de fortsatte rationaliseringer og nedlæggelsen af arbejdspladser, som sker på Stålvalseværket, og som også vil ske med det nye tilskud, man nu vil give Stålvalseværket. Det nævner SF stort set ikke et ord om. Dermed er det ret givet, at det, SF foreslår, er noget helt andet end de betingelser,